

ва съобщеніе съ него да е голѣмо-то срдство за да ся противимъ на искушенія-та отъ видимы-ты и врѣменны-ты нѣща, то трѣбва да е често и рядовно. Така Давидъ казва: „Вечерь, и зарань и по пладнѣ щж ся молюж, и щж стениж, и той ще чюе гласъ-тъ ми.“

2. *Домашна молишва.* Понеже сношенія-та, между мжжъ и женж, родители и чядо, братъ и сестрж, сж най-тѣсны и любезны отъ всяко друго което имамы на земж-тж и понеже по причинж на тыя сношенія, оныя, кои-то сж съединены съ насъ, участвувать почти у всичкы-ты ни личны радости и скърби, то особно е прилично, ные *заедно* съ тѣхъ да прѣдлагамы наши-ты нужды, потрѣбы и благодаренія прѣдъ Бога; и пакъ нравственно-то вліяніе на домашнж молитвж, и възъ родители-ты и възъ чяда-та, е такъво, щото всякой смисленъ родителъ е длъженъ да ж прави.

3. *Обща молишва.* Като членове отъ сжще-то общество, ные постоянно прѣимамы общы благословенія отъ Създателъ-тъ си, и за това прилично е купно, като съдружества, да припознавамы тыя благословенія. Религья-та има вліяніе да съединява чловѣцы-ты, като ся трудять да правять добро единъ на другъ. То слѣдовательно ся увеличява, кога-то ся събирамы заедно въ религиозны съдружества. Това е толкова важно за нравственно-то напрѣдваніе на едно общество, щото нигдѣ никакъвъ успѣшенъ трудъ за поправленіе-то на чловѣка не е станжлъ безъ това събраніе. Явно е че нищо повече не трѣбва до ся говори за важность-тж на общо-то Богослуженіе.

ПЫТАНІЯ.

1. *За кои причины, Богъ иска ные да ся молимъ?*
2. *Кажы, съ свои си думы, што е молишва?*
3. *Въ обыкновено-шо ни сношеніе съ другы, што има, кое-шо приличя на молишвж?*
4. *Кога имамы едно чюсствително познаніе за наше-шо грѣшеніе?*